

LÒNG ĐẠO ĐỨC CAO SANG CỦA MỘT CẬU BÉ MỒ CÔI

Với cái quần hai ống ngắn cũn cỡn, một chiếc áo thô sơ mất nút hở ngực, đôi chân không mang tất, đó là hình dáng thảm thương của một cậu bé mồ côi sống vào đầu thế kỷ thứ XI tại thành phố Ravenna ở miền Bắc nước Ý. Không một ai thèm quan tâm săn sóc cậu. Cậu bé phải tự kiếm chút lương thực ít ỏi sống qua ngày bằng việc chăn heo.

Tuy nhiên, dầu ăn mặc nghèo nàn khốn khổ tột cùng như thế, cậu bé vẫn giữ nguyên nét tươi mát và vẻ đẹp hồn nhiên trong trắng tuyệt vời. Đầu cậu bé có mái tóc rậm và óng ả có thể dùng làm mẫu cho nhà họa sĩ muốn vẽ một thiên thần.

Đôi mắt có màu trong xanh lóng lánh một trí thông minh xuất chúng đi kèm một lòng tốt vô bờ. Đơn sơ, dễ thương, hiền dịu là những nét nổi bật toát ra từ con người cậu bé mồ côi. Chưa hết. Cậu bé còn có giọng nói thanh tao nghe như một nốt nhạc của chiếc đàn vĩ cầm! Với tất cả những ưu điểm vừa thể xác vừa tinh thần như thế, cậu bé thật sự lôi cuốn sự chú ý và lòng thương mến của mọi người. Ai ai cũng khen ngợi tính tình ngoan hiền của cậu bé.

Cậu bé là con út trong một gia đình đông con. Mồ côi cả cha lẫn mẹ ngay khi mở mắt chào đời, cậu bé lớn lên trong đói khổ. Giờ đây cậu bé sống nương nhờ nơi gia đình người anh cả. Anh cả đã lập gia đình lại có đông con cái và cũng nghèo mạt rệp nên sự hiện diện của đứa em mồ côi trong gia đình khiến anh cảm thấy khó chịu. Anh cho đây là một gánh nặng phải vác, một cái miệng phải cho ăn. Anh sai em đi chăn đàn heo.

Một ngày, đang lúc lừa heo đi ăn, cậu bé bỗng trông thấy dưới đất một đồng tiền bằng bạc. Mâm mê đồng tiền trong tay, cậu bé mồ côi bỗng nghĩ đến chuyện có thể mua vài vật dụng cần thiết nào đó cho hoàn cảnh thiếu thốn của mình. Còn đang đắn đo suy tính thì cậu bé trông thấy một Linh Mục tiến đến, vừa đi vừa đọc Kinh Thần Vụ. Hình ảnh vị Linh Mục khiến cậu bé nhớ đến Cha Mẹ quá cố. Và như được ơn trên soi sáng, cậu bé liền tiến về phía vị Linh Mục. Cậu hôn tay Cha, trao cho Cha đồng tiền bằng bạc và xin Cha dâng Thánh Lễ cầu cho linh hồn Ba Má đã qua đời.

Vị Linh Mục trông thấy nơi cử chỉ tất cả tấm lòng quảng đại và nét cao cả của một con tim trong trắng của cậu bé nghèo. Cha hiền từ nói với cậu:

- Ngày mai Cha sẽ dâng Thánh Lễ cầu cho Ba Má quá cố của con!

Rồi Cha nói thêm vài lời ưu ái trước khi bước đi và đọc tiếp Kinh Thần Vụ.

Chỉ vài ngày sau biến cố trên đây, cậu bé mồ côi bị anh cả đuổi ra khỏi nhà. Trời đã tối lại vừa mưa vừa lạnh, cậu bé đáng thương lang thang không biết đi về đâu. Từ sáng đến giờ chưa có chút gì bỏ bụng. Nước mắt đầm đìa, cậu tìm đến gõ cửa nơi nhà một người anh khác. Người anh này, khi trông thấy một đứa bé ăn mặc tồi tàn, run lẩy bẩy vì đói và vì lạnh, đã nhận ra đứa em trai út của mình. Anh cảm thấy con tim đau nhói. Trong phút chốc, anh tự hứa với lòng mình là phải trở thành người cha săn sóc em và sẽ lo lắng mọi sự cho em, không để em còn thiếu thốn một thứ gì nữa.

Ít lâu sau đó người anh trao phó đứa em trai út cho một Linh Mục và xin ngài dạy em học. Cậu bé mồ côi tỏ ra thật thông minh và hấp thụ nhanh chóng mọi điều. Vị Linh Mục nhận ra nơi đứa trẻ các dấu hiệu tích cực của một ơn gọi. Cha nghĩ đến chuyện cho cậu bé gia nhập tiểu chủng viện.

Thời gian trôi qua, chương trình học kết thúc, cậu bé mồ côi đến tuổi thụ phong linh mục. Trở thành *Linh Mục*, rồi làm *Giám Mục*, rồi được vinh thăng *Hồng Y*. Vị Hồng Y đồng thời cũng là một thần học gia lỗi lạc. Ngài qua đời trong hương thơm thánh thiện nên chẳng bao lâu được tôn phong hiển thánh.

Chưa hết. Vì các tác phẩm nổi tiếng, ngài lại được Đức Thánh Cha Lêô XIII (1878-1903) ban tặng tước hiệu ***Tiến Sĩ Hội Thánh*** vào năm 1828!

Vị hiền thánh xuất thân từ đứa bé mồ côi mà chúng ta giới thiệu và nói đến chính là **thánh Pier Damiani** (1007-1072) chào đời năm 1007 tại Ravenna và qua đời năm 1072 tại Faenza, miền Bắc nước Ý. Trên mộ ngài có khắc mấy câu do chính ngài viết:

- Tôi từng là người như bạn hôm nay; bạn sẽ là người như tôi hôm nay. Xin làm ơn nhớ đến tôi. Xin thương cảm nhìn tro tàn của Pietro. Cầu nguyện, than khóc và lập lại: Xin Chúa miễn cho con điều ấy!

... “Đây là người tôi trung Ta nâng đỡ, là người Ta tuyển chọn và quý mến hết lòng. Ta cho thần khí Ta ngự trên nó; nó sẽ làm sáng tỏ công lý trước muôn dân. Nó sẽ không kêu to, không nói lớn, không để ai nghe tiếng giữa phố phường. Cây lau bị giập, nó không đành bẻ gãy, tim đèn leo lét, cũng chẳng nổi tắt đi. Nó sẽ trung thành làm sáng tỏ công lý. Nó không yếu hèn, không chịu phục, cho đến khi thiết lập công lý trên địa cầu. Dân các hải đảo xa xăm đều mong được nó chỉ bảo. Đây là lời THIÊN CHÚA, Đấng sáng tạo và căng vòm trời, Đấng trải rộng mặt đất với hoa màu tràn lan, Đấng ban hơi thở cho dân trên mặt đất, ban sinh khí cho toàn thể cư dân” (Isaia 42,1-5).

(“La Mia Messa”, 1 Ottobre 2012 - 31 Dicembre 2012, Anno VI, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 221-223)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt